

תת"ע 11449/03/16 - מדינת ישראל נגד וילנר איגור

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
תת"ע 11449-03-16 מדינת ישראל נ' וילנר איגור
תת"ע 11450-03-16 מדינת ישראל נ' וילנר איגור
תיק חיצוני: 90505766528

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	וילנר איגור

החלטה

לפניי בקשה לפסיקת הוצאות לטובת הנאשם.

בבסיס הבקשה, טענת הנאשם כי היה על המאשימה לבטל את האישומים לאחר שהודיע לה כי העבירות בוצעו לאחר שרכבו נגנב ולהימנע מלהטריחו להתייצב לדיון מיותר בבית המשפט.

רקע עובדתי

1. הרכב שבבעלות הנאשם צולם מבצע שתי עבירות מהירות:
עבירה מיום 16.2.16 בשעה 02:50 בצומת גבעתי, 151 קמ"ש במקום בו המהירות המירבית המותרת היא 90 קמ"ש. (תיק 11449-03-16)
עבירה מיום 16.2.16 בשעה 03:50 בצומת ברכיה, 154 קמ"ש במקום בו המהירות המירבית המותרת היא 90 קמ"ש. (תיק 11450-03-16).
2. רכבו של הנאשם נגנב סמוך לפני מועד ביצוע העבירות. לנאשם נודע על עצם הגניבה על ידי טלפון שקיבל בשעת בוקר מוקדמת מהמשטרה, כשהודיעו לו שרכבו "משתולל בכביש 6". עוד באותו הבוקר, הגיש הנאשם תלונה במשטרה על עצם גניבת הרכב. מספר התלונה שהוגשה: 70431/16.
3. ימים בודדים לאחר גניבת הרכב, נשלחו אל הנאשם מספר דוחות בגין עבירות שבוצעו עם רכבו, לאחר שנגנב. בין הדוחות שנשלחו היו שני הדוחות שבבסיס התיקים שלפניי.
4. מיד עם קבלת הדוחות, הזדרז הנאשם ושלח למשטרת ישראל - מרכז פניות נהגים ארצי (להלן - "מפנ"א") 2 בקשותלביטול הדוחות, במסגרתן שטח את טיעונו וצירף את כל הנתונים הרלוונטים.

עמוד 1

הבקשה הראשונה נשלחה למפנ"א בדואר רשום ביום 7.3.16 והתקבלה במפנ"א ביום 13.3.16. הבקשה השנייה נשלחה למפנ"א בדואר רשום ביום 20.3.16 והתקבלה במפנ"א ביום 23.3.16

5. למרות פניותיו של הנאשם, כתבי האישום אושרו על ידי התביעה ביום 23.3.16 והוגשו לבית המשפט ביום 24.3.16.

התשובה הכתובה שקיבל הנאשם ממפנ"א הייתה כי מועד המשפט קרוב ועליו להתייצב לדיון.

לאחר קבלת התשובה פנה הנאשם טלפונית למפנ"א וביקש לדחות את מועד הדיון כדי שניתן יהיה לטפל בפנייתו, אך נענה כי עליו להתייצב לדיון.

למעט התשובות של מפנ"א כמפורט לעיל, לא נעשה כל טיפול בבקשותיו של הנאשם עד למועד הדיון.

6. ביום 24.5.16 התייצב הנאשם לדיון בעניינו, ולאחר שהוקראו לו כתבי האישום השיב לאישומים נגדו והסביר כי רכבו נגנב.

הנאשם, שעובד כמורה בבית ספר, נאלץ לוותר על יום עבודה כדי להתייצב לדיון בבית המשפט, ועל כן ביקש שבית המשפט יפסוק לטובתו החזר הוצאות בעבור יום עבודה.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע התיק לתזכורת במעמד התביעה, כדי לבחון את הדברים.

7. ביום 3.7.16, בדיון התזכורת הודיעה ב"כ המאשימה על חזרתה מהאישומים, בשני התיקים, והנאשם זוכה בהתאם על פי סעיף 94(א) לחסד"פ [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

אשר להוצאות שביקש הנאשם, עמדת המאשימה הייתה, כי אין לפסוק הוצאות לטובתו. לטענתה מפנ"א לא טיפלה בדוחות, כי הדוחות כבר אושרו על ידי התביעה, לדבריה:

"מפנ"א נועדה לשמש כלי מסייע בידי המשטרה לצורך התייעלות ושיפור הליכים הנוגעים לדוחות והיא אינה תולדה של חוק המחייב זאת, ולכן לא ניתן לבוא בטרונות בעניין הזה שמא המשטרה לא מבצעת את תפקידה כיאות."

עוד טענה ב"כ המאשימה, כי הגשת כתבי האישום הייתה כדיון, שכן הנאשם הוא הבעלים הרשום של הרכב וכי "טענה מאוחרת לפיה הרכב נגנב דורשת בירור ולעתים לוקחת זמן".

דין והכרעה

8. שאלת החזר הוצאות משפט, נדונה בהתאם להוראת סעיף 80(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. בית המשפט "...רשאי לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי... אם **לא היה יסוד לאשמה** או אם קיימות **נסיבות אחרות המצדיקות זאת**, בשל האשמה **שממנה זוכה**, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחסד"פ [נוסח משולב] תשמ"ב-1982...".

9. בנסיבות תיק זה, ובהתאם לנתונים שפירטתי לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת הצדקה להשתת הוצאות:

ראשית, פניית הנאשם הגיעה לידי המאשימה 10 ימים לפני אישור כתבי האישום, פנייה אשר צורפו אליה כל המסמכים הנדרשים המלמדים כי רכבו נגנב. אילו הייתה נבדקת פנייתו לפני שאושר והוגש כתב האישום, ניתן היה להגיע בנקל למסקנה כי "אין יסוד לאשמה".

שנית, מתקיימות לטעמי "נסיבות אחרת המצדיקות זאת", שכן הנאשם לא הסתפק בפנייה אחת, אלא פנה פעמיים, ואף לאחר שקיבל את תשובת מפנ"א בכתב שמועד המשפט קרוב ועליו להתייבב לדיון, פנה אל מפנ"א טלפונית והציע לדחות את מועד הדיון על מנת שיהיה בידי המשטרה את כל הזמן הדרוש לה לבדוק את פנייתו, אך נענה בסירוב.

פניותיו של הנאשם לא זכו לטיפול ענייני, לא על ידי מפנ"א ולא על ידי יחידת התביעות, אלא רק לאחר הדיון שהתקיים בבית המשפט.

10. נוהל 02.231.06 - "הטיפול בפניות נהגים בדוחות תעבורה", אשר הוגש למותב זה במסגרת דיון שהתנהל בתיק אחר בעניין דומה (תת"ע 6644-01-16), מסדיר את הטיפול בדוחות מסוג הזמנה לדיון.

סעיף 23 לנוהל, העוסק **בהסבת** דוחות מסוג הזמנה לדיון, קובע: "בקשה להסבה תוגש **מידית*** **15 יום** ממועד המצאת ההודעה" (כך בנוהל).

סעיף 24 לנוהל, העוסק בטיפול בפנייה בנוגע לדו"ח הזמנה לדיון קובע: "בקשה לביטול דו"ח תוגש **מידית**".

עוד קובע הסעיף: "התקבלה במפנ"א פנייה כאמור, תוך תקופה **הפחותה מ- 60 ימים מיום המשפט** הקבוע בדו"ח/אישור תובע - יודיע המטפל לפונה... כי פנייתו התקבלה באיחור ולכן לא ניתן לטפל בפנייתו וכי עליו

להופיע לבית המשפט במועד הנקוב".

11. בנסיבות התיקים שלפניי, פניית הנאשם למפנ"א הגיעה ליעדה ביום 13.3.16 קרי **72 יום לפני מועד המשפט שהתקיים ביום 24.5.16**, ואף על פי כן, ובניגוד לנוהל שלעיל, לא זכתה לטיפול הנדרש.

12. על אף דברי ב"כ המאשימה, לפיהם הקמת מפנ"א נועדה כדי לייעל ולשפר הליכים הנוגעים לדוחות, נדמה כי חסרה חוליה בשרשרת הטיפול בדוחות.

מותב זה כבר העיר למאשימה לא פעם, בהחלטות קודמות, על הליקוי בטיפול בבקשות של נאשמים בנוגע לעבירות מסוג הזמנה לדין (בעיקר עבירות המבוססות על צילום הרכב) - ראו למשל החלטתי בתיק תת"ע 6644-01-16.

התנאים שנקבעו בסעיפים 23 ו- 24 לנוהל, כמפורט לעיל, פעמים רבות אינם ישימים, שכן הדוחות נשלחים לנהגים חודשים בודדים לפני מועד הדין, ולעתים גם אם הנהג יפנה באופן מידי בבקשה לביטול הדו"ח, הפניה תגיע למפנ"א פחות מ- 60 יום ממועד המשפט, ועל כן, על פי הנוהל שלעיל פנייתו כלל לא תטופל.

13. העדר הטיפול בפניות גורם לכך שהפונה נאלץ להטריח עצמו, שלא לצורך, לבית המשפט. במקרים רבים, הפונה אף שוכר שירותיו של עורך דין ובכך נגרמות לו הוצאות מיותרות. (ראו למשל תיק תת"ע 6720-01-16 מ"י נ' ז'ברק זויה).

במקרים אחרים, מגיש הפונה בקשה לבית המשפט לדחות את מועד הדין על מנת שיוכל לחזור ולפנות למפנ"א, שאולי לאחר דחיית הדין, תיאות לטפל בפנייתו.

העדר הטיפול בפניות גורם לכך שבית המשפט נאלץ להקצות זמן שיפוטי יקר לדין בתיק שדינו היה להיסגר, או שכתב האישום בו אמור היה להיות מוגש לנאשם אחר.

העדר הטיפול בפניות גורם לכך שהגשת האישום כנגד העבריין "האמיתי", מתעכבת שלא לצורך במשך מספר חודשים.

14. מן הראוי, שהמאשימה תבחן את התנהלותה בכל הנוגע לטיפול בפניות נהגים אשר פונים אליה מבעוד מועד, בנוגע לדוחות מסוג הזמנה לדין.

גם אם הפניות מגיעות למפנ"א פחות מ- 60 יום לפני מועד הדין, ראוי שהן תזכנה למענה הולם, בין אם על ידי מפנ"א ובין אם על ידי יחידת התביעה, במידה והדו"ח הרלוונטי כבר עבר לטיפול.

אפשרות זו קיימת בנוהל, גם בנוסחו היום (הנוהל מאפשר, באישור תובע, לטפל בפנייה גם אם התקבלה בתקופה הפחותה מ- 60 ימים ממועד המשפט).

ראוי להימנע מלהטריח נהגים שלא לצורך לבית המשפט ומבזבז זמן שיפוטי יקר.

סיכום של דבר

15. בנסיבות תיק זה מצאתי הצדקה לחייב את המאשימה בהוצאות הנאשם לאחר שזוכה מהאישומים שיוחסו לו. ההוצאות יהיו סמליות, בשים לב שהוטרח שלא לצורך לדיון אחד בלבד. לאור האמור אני מחייבת את משטרת ישראל לשלם לנאשם הוצאות בסך 500 ₪ וזאת תוך 45 יום מהיום.

16. שקלתי אם יש מקום להטיל על המאשימה הוצאות לטובת אוצר המדינה בשל בזבז זמן שיפוטי יקר. החלטתי להימנע מכך בזו הפעם, מתוך תקווה שדי יהיה באמור לעיל כדי שהמאשימה תבחן את התנהלותה בעניין זה ותימנע בעתיד מהטרחה מיותרת של נהגים אשר פונים אליה מבעוד מועד ומבזבז זמן שיפוטי יקר שלא לצורך.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק

ניתנה היום, כ' אלול תשע"ו, 23 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.